

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਬੀਫੋਰ ਵੈਸਟਨ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ.
ਟਰੇਡਰਸ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਟਿਡ., - ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਅਪੀਲੈਂਟ
ਬਨਾਮ

ਐਸ. ਕਲਿਆਣ ਸਿੰਘ, - ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1951 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 297

*ਬੈਂਕਰ ਅਤੇ ਗਾਹਕ—ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ—ਬੈਂਕ ਡਰਾਫਟ—ਦਾ ਖਰੀਦਦਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਸਾਧਾਰਨ ਲੈਣਦਾਰ—
ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ—ਕੀ ਡਰਾਫਟ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ
ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।*

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੈਂਕ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟ ਵਿੱਚ ਪੈਸਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਡਰਾਫਟ ਗੱਲਬਾਤਯੋਗ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਰਾਫਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪੈਸੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਡਰਾਫਟ ਦਾ ਧਾਰਕ ਇੱਕ ਲੈਣਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਉਪਾਅ ਡਰਾਫਟ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਡਰਾਫਟ ਦਾ ਧਾਰਕ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦੇ ਧਾਰਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀ ਜਨਰਲ ਬਾਡੀ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਵਿੱਚ ਡਰਾਫਟ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਧੂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਡਰਾਫਟ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ 'ਤੇ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹਾ ਇਨਕਾਰ ਗਲਤ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਡਰਾਫਟ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਸਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇੱਕ ਆਮ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲੈਣਦਾਰ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਅਹੁਦਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨੇਆਖਲੀ ਯੂਨੀਅਨ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਟਿਡ (1), ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਭੱਟਾ (2) ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਸਾਇਨੀ, 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਨਿਊ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਲਿਮਟਿਡ (3) ਅਤੇ ਸੁਗਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਾਹਮਈਆ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (4) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਸ੍ਰੀ ਵਾਈ ਐਲ ਤਨੇਜਾ, ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਸਬ-ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 14 ਨਵੰਬਰ 1951 ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ 8,750 ਰੁਪਏ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸਿਰਫ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੇਣ ਲਈ।

ਆਈ ਡੀ ਦੁਆ ਅਤੇ ਐਸ ਐਨ ਚੋਪੜਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਆਰ.ਕੇ.ਜਨੇਜਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਜੱਜਮੈਂਟ

ਵੈਸਟਨ, ਸੀਜੇ. ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਟਰੇਡਰਜ਼ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟੇਡ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ 'ਘਿਓ' ਦਾ ਵਪਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। 17-9-1947 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬੈਂਕ ਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਬ੍ਰਾਂਚ ਵਿਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਿੱਲੀ ਬ੍ਰਾਂਚ ਤੋਂ 11000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿਚ ਡਰਾਫਟ ਖਰੀਦਿਆ। 19 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਡਰਾਫਟ 12000/-ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਿਆ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਆਇਆ ਅਤੇ 20 ਤੋਂ 27 ਸਤੰਬਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾ ਡਰਾਫਟ ਕੈਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੋਂ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਡਰਾਫਟ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਡਰਾਫਟ ਦੀ ਨਕਦੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 26-9-1947 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੈਂਕ ਨੇ ਧਾਰਾ 153, ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਾਰਚ 1948 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦਸੰਬਰ 1948 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 17-9-1947 ਨੂੰ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਬੈਂਕ ਡਰਾਫਟ ਦਾ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਵੰਬਰ 1949 ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। 6-3-1950 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ 8750/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਤੇ 1345/- ਰੁਪਏ ਵਿਆਜ, ਮੂਲ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਡਰਾਫਟ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੇਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦਾ ਸੀ ਪਰ ਅੱਛਰੂ ਰਾਮ ਜੇ. 'ਨਿਊ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟਿਡ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ, ਜੋ ਕਿ 'ਏਆਈਆਰ 1949 EP' ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪੇਜ 373, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਸਦੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਅਨਿਆਪੂਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਜਨਰਲ ਬਾਡੀ ਨਾਲੋਂ ਪਹਿਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਲੈਣਦਾਰ" ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ 8750/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਬੈਂਕ ਹੁਣ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ 6270/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਕੀਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਿਸ਼ਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇੱਕ ਆਮ ਲੈਣਦਾਰ ਵਜੋਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਣ ਗਈ ਹੈ।

ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੈਂ ਮੁਦਈ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ 26-9-1947 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਲਾਹ ਨਾ ਮਿਲਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਮੋਰਟੋਰੀਅਮ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਚਿੰਤਤ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ, ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਘੱਟ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ,

ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਕੇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਨੇ 17-9-1947 ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਡਰਾਫਟ ਦੀ ਖਰੀਦ ਕਰਕੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਜਾਣਕਾਰ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ, ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੋਂ ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਡਰਾਫਟ ਦੀ ਰਕਮ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗਲਤ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਦਈ ਆਮ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟ ਵਿੱਚ ਪੈਸਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਮ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਾਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਬੈਂਕ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਦੀ ਆਮ ਖਰੀਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਸੀ। ਪੀ.ਐੱਲ.ਐੱਫ.ਐੱਫ. ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਡਰਾਫਟ ਖਰੀਦੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਡਰਾਫਟ ਖਰੀਦਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਫਾਰਮ ਭਰਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਡਰਾਫਟ ਕਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਫਿਰਕੂ ਗੜਬੜ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੁਦਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਡਰਾਫਟ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਖ਼ਾਚ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਜੋ ਵੀ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਖਰੀਦ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਮੰਨੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਮੁੜ: 'ਨੇਆਖਲੀ ਯੂਨੀਅਨ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ, 54 ਕੈਲ ਡਬਲਯੂਐਨ 744 (ਬੀ)' ਵਿੱਚ) ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਡਰਾਫਟ ਗੱਲਬਾਤ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਡਰਾਫਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪੈਸੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਡਰਾਫਟ ਦਾ ਧਾਰਕ ਇੱਕ ਲੈਣਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਉਪਾਅ ਡਰਾਫਟ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਡਰਾਫਟ ਦਾ ਧਾਰਕ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦੇ ਧਾਰਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀ ਜਨਰਲ ਬਾਡੀ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਵਿੱਚ ਡਰਾਫਟ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਧੂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਡਰਾਫਟ 'ਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਇਸਲਈ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਬੈਂਕ ਵਿਚਕਾਰ ਰਿਸ਼ਤਾ ਲੈਣਦਾਰ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਸੀ।

ਦੂਜੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹਾ ਇਨਕਾਰ ਗਲਤ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਸਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੁਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ (-- ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਸਾਈਨਨੀ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭੱਟਾ', 6

ਇੰਡ ਕੈਸ 213 (ਮੈਡ) (ਸੀ) ਨੇ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਫਿਕਸਡ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ 'ਤੇ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਪੈਸੇ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟਰੱਸਟ ਮਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾ ਨੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੇ ਬੈਂਕਰਾਂ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 'ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1949 ਈ.ਪੀ. 373 (ਏ)' ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਫ਼ਰੂ ਬਾਮ ਜੇ. ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮੁਨਰੇ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਮੁੜ 'ਬੋਮਰੇਦੀ ਸੋਮੀਰੇਦੀ, 5 ਇੰਡ ਕੈਸ 974 (ਮੈਡ) (ਡੀ)' ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਨਰੇ ਜੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਇਕ ਧਿਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਸੀ। ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਆ ਸੀ ਉਹ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਮੰਗ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਅਫ਼ਰੂ ਰਾਮ ਜੇ. ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ - 'ਸੁਗਨਚੰਦ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਾਹਮਈਆ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ', ਏਆਈਆਰ 1951 ਮੈਡ 910 (2) (ਈ) ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਅਫ਼ਰੂ ਰਾਮ ਜੇ ਤੱਕ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਗਾਹਕ ਵਿਚਕਾਰ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਡਰਾਫਟ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਤਰਜੀਹੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ (ਏ) ਕਿ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਡਰਾਫਟ ਲਏ, (ਬੀ) ਕਿ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਅਤੇ (c) ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦਾ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਖਾਤਾ, ਚਾਲੂ ਜਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਣ ਲਈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਬੈਂਕ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਜਲਦੀ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਅਧਾਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ-

"ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਇਸ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਰਾਫਟ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ। ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਚੈੱਕ ਜਾਂ ਡਰਾਫਟ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਸਾਰ ਇਹ ਸਮਝ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਮੁਦਰਾ ਨੋਟ ਜਾਂ ਕੀਮਤੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੇਕਾਰ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਦੇਣ ਵਰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਸੀ ਜਾਂ ਹਮਦਰਦੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵੀ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹਰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਕੇਸ ਦਾ ਮੈਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇੱਕ ਆਮ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲੈਣਦਾਰ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਅਹੁਦਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਬਦਲੇ 2430/-ਰੁਪਏ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ।

ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਸਕੀਮ ਤਹਿਤ ਬੈਂਕ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਲੈਣਦਾਰ 27-9-1947 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮਿਤੀ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਮੰਗ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਕੋਈ ਵਿਹਾਰਕ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ।

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਡੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਲਈ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਾਸ ਅਪੀਲ, ਇਸ ਲਈ, ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਬ ਆਰਡਰ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ |